

ÖTVENKETTEDIK FEJEZET - A GYŐZEDELMESES EGYHÁZ*

* 1893-ban Ellen G. White ekként válaszolt arra a vádra, hogy az egyház Babilonná lett: „Az egyház, erőtlennül és hibákkal telve, dorgálásra, figyelmeztetésre és tanácsolásra való rászorultságával együtt, az egyetlen olyan dolog a földön, mely Krisztus legfőbb figyelmének tárgyát képezi” Bizonyágtételek a prédikátoroknak, 49. oldal. Ellen G. White a későbbi években többször elismételt ezt a bátorító és lényeges kijelentést. — A szerkesztők. {2SM 396}

GYAKRAN ELISMÉTELTE BIZONYSÁG

Az Atya úgy szereti ma élő népét, mint saját Fiát. Egy szép napon abban a kiváltságban lesz részünk, hogy szemtől szemben láthatjuk meg Őt. {2SM 396.1}

Ne felejtjük el, hogy legyen bár az egyház bármilyen gyenge és fogyatékos, mégis az egyetlen olyan földi dolog, melyre Krisztus páratlan figyelmet szentel. Féltő gondoskodásában szüntelen figyelemmel kíséri, és Szentlelke által megerősíti azt (155. Kézirat, 1902). {2SM 396.2}

Bízzatok Isten védelmében! Egyházának tanításra van szüksége. Noha gyenge és fogyatékos, az egyház Isten páratlan figyelmének a tárgya (279. Levél, 1904. augusztus 1.). {2SM 396.3}

MINDIG HALADTUNK ELŐRE

Az egyháznak bővítenie kell tevékenységi körét, és ki kell szélesítenie határait. Missziós törekvéseink sokba fognak kerülni, mert ki kell szélesítenünk határainkat. ... Noha tüzes viszályokat kellett vívniunk jellegzetességünk megőrzése érdekében, mint bibliai keresztények mindig előre haladtunk (170. Levél, 1907. május 6.). {2SM 396.4}

Az elmúlt ötven év bizonyos arra, hogy Isten Lelke vezet bennünket mint népet, és ki fogja állni azok próbáját, akik most az ellenség oldalára sorakoznak, és Isten üzenete ellen övezik magukat (356. Levél, 1907. október 24.). {2SM 397.1}

Testvéreim! Tudom, hogy nem mindnyájan fogjátok teljesen megérteni szavaimat, mégis leírom azokat. Ha nem hinném, hogy Isten szemmel tartja népét, nem lenne bátorságom ezeket újra és újra elismételni. ...Istennek van egy népe, melyet tanításában és vezetésében részesít (378. Levél, 1907. november 1.). {2SM 397.2}

Isten utasítása szerint mondom a hetednapi adventistáknak mindenütt a világon, hogy az Úr mint népet és különleges kincset hívott el minket magának. Isten meghagyta, hogy földi egyháza álljon a Lélek tökéletes egységében és a seregek Ura tanácsában az idők végezetéig (54. Levél, 1908. január 21.). {2SM 397.3}

Ezen a világon semmi nem olyan kedves Isten számára, mint egyháza. Az Úr féltő gondoskodással óvja az Őt keresőket. Semmi nem sérti úgy Istent, mint amikor Sátán szolgálói igyekeznek megfosztani Isten népét jogaitól. Az Úr nem távozott el népétől. Sátán rámutat elkövetett hibáikra, és el akarja hitetni velük, hogy azok által elkülönítették magukat Istentől. Gonosz angyalok igyekeznek mindenképpen elcsüggeszteni azokat, akik győzelmet akarnak aratni a bűn felett. Felmutatják előttük méltatlan múltjukat, és reménytelennek mutatják be helyzetüket. Van azonban Megváltónk, aki Mindenható. Krisztus eljött a mennyből emberi formában, hogy a szentség elvei szerint éljen világunkban. Hatalmat kapott arra, hogy megsegítse azokat, akik Megváltójuként fogadták el, és megszabadítsa a bűn fertelmességéről meggyőződött lelkeket. „Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindeneben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt” (Zsid 4:15) (136. Levél, 1910. november 26.). {2SM 397.4}